

hedsministeren sagde i sin besvarelse af forespørgslen, at det efter regeringens opfattelse er tvivlsomt, om der skal ske mærkning i de tilfælde, hvor vi taler om produkter, der er isoleret fra en gensplejset organisme, altså hvor man på et tidspunkt i produktionsprocessen har brugt en gensplejset organisme, men bagefter, om jeg så må sige, har smidt den væk igen, så den ikke forefindes i produktet.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om man kan kontrollere et produkt og se, om der er anvendt en gensplejset organisme, når man bagefter har isoleret denne fra produktet?

Jeg vil godt bede ministeren om at besvare spørgsmålet, inden debatten går i gang, for det er jo ganske afgørende for debatten, om man kan lave en kontrol eller ej. Ellers kan vi jo vedtage at indføre alle de mærkninger, vi vil. Hvis vi ikke har mulighed for at gå ud i butikkerne og kontrollere det, nytter det jo ikke noget.

Så kan mærkningen være falsk, og så er der tale om vildledning af forbrugerne frem for vejledning.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal bare sige til fru Annette Just, at jeg er meget enig i, at en tomat, der er plukket moden af planten, er den bedste og mest velsmagende. Jeg er ikke sikker på, at den samme tomat, hvis den derefter har været transporteret flere tusinde kilometer og er blevet fire uger gammel, stadig væk er lige velsmagende, men vi kan jo ved at sikre en mærkning kontrollere og lade forbrugerne selv bestemme, om de ønsker at løbe den risiko. De kan jo eventuelt smage på den og tage stilling til den.

Efter vores opfattelse er der en god begrundelse for at sikre en så lokal produktion og forsyning med levnedsmidler som overhovedet muligt. Det tror vi fremmer kvaliteten mest.

Til hr. Bruno Jerup skal jeg bare sige, at i SF er vi meget enige i, at vi burde kunne vedtage den slags regler nationalt i Danmark og sikre en højere grad af beskyttelse omkring forbrugerpolitikken; men vi må konstatere, hvordan realiteterne er, og der er måske heller ingen begrundelse for at tage den overordnede EU-diskussion under samtlige punkter.

Formanden:

Ministeren har ønsket ordet for et kort svar, men så tror jeg også, at det må være fru Tove Lindbo Larsens tur.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Som det også indgik i debatten i 1993, drejer det sig om en proces, hvor det produkt, der kommer ud af det, er oprenset, og da produktet er oprenset, kan man ikke se resterne af det genmodificerede, altså af enzymet. Det er altså et rent produkt. Derfor vil det heller ikke have nogen mening at mærke det, da man ikke kan lave den kontrol, der blev efterlyst. Det er i hvert fald en logisk følge af det.

Tove Lindbo Larsen (S):

Det er måske et lidt skævt tidspunkt, vi skal diskutere mærkning af genteknologisk fremstillede levnedsmidler, ingredienser m.v. på i forhold til, at sagen var på Europaudvalgets dagsorden i fredags. Men nu er forespørgslen stillet, og jeg vil også gerne udtrykke Socialdemokratiets holdning hertil.

Sagen har tidligere været behandlet i Folketinget i forbindelse med førstebehandlingen af et beslutningsforslag fra SF den 23. marts 1993. Vi deltog i denne behandling med megen interesse, og det viste sig også, at der var bred enighed om, at forbrugerne skulle have oplysning om de produkter, der var fremstillet ved hjælp af genmodificerede organismer.

Imidlertid var processen i EU ikke så langt fremme, at der kunne træffes beslutninger, men der er jo sket noget siden da. Der er også gået godt og vel et år.

I Folketingets Sundhedsudvalg har vi yderligere diskuteret det i et samråd med den daværende sundhedsminister i marts måned i år. Og det skal siges klart, at Socialdemokratiets holdning hele tiden har været, at forbrugerne skal have klare oplysninger om de produkter, de køber. Den holdning har vi stadig.

Vi har selvfølgelig også den holdning, at forbrugerne skal sikres friske, sunde varer. Men vores viden i dag om gensplejsede produkter næringsmæssige værdi er ret begrænset forstået på den måde, at vi ikke ved, om det vil få indflydelse på næringsværdien fra det oprindelige produkt. Og når det ikke er tilfældet, så har vi kun én ting at gøre: Det er at mærke produktet sådan, at forbrugerne er bekendt med, hvad det er, de køber.

Det er ligeledes vores ønske, at der skal findes regler, der gælder for alle EU-landene. Der foregår en livlig handel med levnedsmidler over landegrænserne, og derfor er det kun et rimeligt ønske.